

Životopis Marie Vlaché

Marie Vlachá, rozená Adámková se narodila 22. 7. 1937 v Hoděšovicích.

Prožila šťastné dětství se svými rodiči, starším bratrem Františkem a kamarády z vesnice. Brzy však také poznala, co je to strach. Lesy v okolí Hoděšovic se staly úkrytem Rusů, kteří byli zajati Němci a podařilo se jim utéct. K večeru, když se stmívalo, chodili do samoty a místní lidé jim pomáhali. Za tuto pomoc hrozilo rodinám velké nebezpečí. Na konci války, když byly s maminkou v Býšti na hřbitově, viděly, jak Němci ženou transport lidí.

Školní léta měla velmi pestrá. Navštěvovala celkem tři základní školy. Do první třídy nastoupila do obecné školy v Hoděšovicích v roce 1943. V jednotřídce bylo 25 žáků od prvního do pátého ročníku. Do svých lavic se sklopnými sedátky ukládaly děti tašky s učením a svačinou a před sebou měly dřevěné kalamáře s inkoustem a pery. Na první školní výlet vezl děti na Kunětickou horu její tatínek na žebříňáku taženém koňmi.

Zajímavostí je, že tuto školu navštěvoval i dědeček paní Vlaché, Václav Mazura, jehož jméno je dodnes spojeno s Mazurovými chalupami. Dnes je toto místo přírodní rezervací, která se nachází uprostřed krásných novohradeckých lesů přibližně dva kilometry od posledních hoděšovických stavení.

V roce 1948 odešla Marie do měšťanské školy na Nový Hradec Králové, kam jezdili s bratrem v létě na kolech, v zimě autobusem od zastávky u bývalé hájovny (nyní motorest Koliba). Do poslední, deváté třídy nastoupila do obnovené školy v Býšti.

Po základní škole začala studovat zemědělskou školu, chtěla pokračovat v rodinné tradici. Po roce 1948 začalo znárodnování majetku a ji a její rodinu to velmi zasáhlo. Život se jim úplně změnil. Museli vstoupit do družstva a přišli o koně, krávy, stroje a pole. Sen o hospodaření se rozplynul. V této době se seznámila se svým budoucím manželem Václavem Vlachým, vdala se a odstěhovala do Třebechovic pod Orebem, kde žije dodnes. S manželem vychovali dceru Jitku.

Celý život pracovala v podniku kožené galanterie jako brašnářka. Práce ji velmi bavila. Její manžel se po setkání rodáků v Býšti v roce 1998 rozhodl vytvořit svoji kroniku Pozdrav z Hoděšovic. Později vznikly i velmi hodnotné dvě kroniky rodové, které lze zhlédnout na Obecním úřadě v Býšti a v komunitním centru v Hoděšovicích.

Velkou radost má Marie Vlachá i z vnuka Pavla, který začal rekonstruovat rodinnou usedlost v Hoděšovicích a má mnoho zálib podobných svému dědečkovi.

Přestože se musela Marie Vlachá v životě vyrovnat s různými těžkostmi, je velmi vitální a stále dobře naladěná.